

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan, saaledes som dette Forslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Da der efter Krigsudbrudet i Efteraaret 1939 indtraadte stærke Kursfald paa Kredit- og Hypoteksforeningsobligationer, blev Laanefonden af 1940 oprettet for herved at give Laantagerne Adgang til at optage faste, kortfristede Laan i Stedet for Kredit- og Hypoteksforeningslaan, saaledes at de skulde kunne undgaa det Kurstab, der maatte regnes med, hvis de var henvist til at sælge Kredit- og Hypoteksforeningsobligationerne til de dagældende Kurser. Loven om Laanefonden af 1940 havde saaledes en særlig Situation efter Krigsudbrudet for Øje, men den blev alligevel ved en Række senere Love forlænget, senest til 31. Marts 1946, fordi man, uanset at Laanefonden havde indstillet sin Udlaansvirksomhed og alle tidligere ydede Laan var afviklet, ansaa det for rigtigst, at Fonden fremdeles kunde staa parat, saafremt der senere maatte opstaa Trang til kortfristede Prioritetslaan.

Fra forskellig Side har der været fremsat Ønske om, at der oprettes et mere permanent Institut til Ydelse af kortfristede Prioritetslaan i Perioder, hvor Vilkaarene for Optagelse af Hypotek- og Kreditforeningslaan er særlig ugunstige, og da Lovgivningen om Laanefonden af 1940 efter sin Karakter ikke egner sig til ubegrænset Forlængelse, er det ved nærværende Lovforslag foreslaaet, at der oprettes en saadan permanent Laanefond for kortfristede Prioritetslaan. Efter Lovforslaget, der i alt væsentligt bygger paa Principperne i Loven om Laanefonden af 1940, skal Fonden kun staa aaben for Udlaan i Perioder, hvor der maatte være særligt Behov for kortfristet Prioritering. Udlaansperiodernes Paabegyndelse og Afslutning skal fastsættes af Indenrigsministeriet efter Forhandling med Fondens Bestyrelse.

Jeg skal med disse Ord, idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget og til mine Bemærkninger ved Fremsættelsen af Lovforslaget i det andet høje Ting, anbefale det til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Fr. Dalgaard: Den Lovgivning, som her foreslaas, er beregnet paa Tider med stærkt svingende Kurser, og navnlig med lave Kurser, en Tid, vi ikke har i Øjeblikket, men som kan komme igen. De Grunde, der i sin Tid førte til den nugældende Lovs

Fremsættelse, var særdeles stærke og kan altsaa blive det igen, og som Følge deraf skal jeg paa mit Partis Vegne udtale fuld Tilslutning til, at Lovforslaget gennemføres. Det er af Betydning, naar man skal have den Slags Love, at der er en vis permanent Tilstand til Stede, i Stedet for at man Aar for Aar skal forny en saadan Lovgivning.

Jensen-Broby: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til dette Lovforslag. Jeg skal ikke komme langt ind paa det, der er sket forud; vi ved alle sammen, at det var i 1939, Kurserne var saadan, at vi fik en Henstilling om Indgriben paa dette Omraade, og i 1940 vedtoges Loven, som gav Adgang til Optagelse af kortfristede Prioritetslaan i Stedet for Kredit- og Hypotekforeningslaan, saaledes at man kunde undgaa Belaaning til de gældende Kurser. Loven er stadig blevet forlænget, og nu foreslaar man, at Laanefonden gøres permanent, og det kan vi tiltræde. Jeg giver Lovforslaget min Tilslutning og anbefaler det paa det bedste til hurtig Gennemførelse.

Kristen Amby: Selv om Loven ikke har virket i nær det Omfang, som man frygtede, har det jo været en rigtig Lov. Det er rigtigt nok, at den først blev gennemført efter Krigsudbrudet, men Tankerne herom har været drøftet 30erne igennem netop paa Grund af de højst svingende Obligationskurser, man dengang havde, og i de mange Boligudvalg, hvor en Del af os har haft Sæde, har vi drøftet dette Problem frem og tilbage. Tanken blev altsaa først realiseret paa et Tidspunkt, hvor det ved Forholdenes Udvikling, for saa vidt heldigvis, viste sig, at der ikke blev saa forfærdelig meget Brug for Fonden. Nu kunde man naturligvis slutte, som nogle vil: hvorfor saa ikke lade Fonden falde væk? — men det er netop det, jeg synes, man maa prise Regeringen for, at den ikke gør, at den siger: tværtimod, vi maa gøre denne Lovgivning permanent, for den skal netop staa der som en Hjælp, hvis Krisen indtræder, saa man ikke i saa Tilfælde først skal have Lovgivningsmagtens Tiltræden.

Der er en Enkelthed, som jeg maaske maa have Lov til at spørge den højtærede Indenrigsminister om. Det drejer sig om § 3, ifølge hvilken Laan kan ydes til Dækning af Omkostninger ved visse Bygearbejder. Der staar i andet Punktum, at Grundens Værdi kan medregnes under Omkostningerne, naar Grunden i Forvejen var ubebygget eller Værdien af tilstedeværende Bygninger er ganske underordnet i